

APPLAUSUS
HONORI NUPTIARUM

VIRI
EXCELLENTISSIMI, CLARISSIMI,
DOCTISSIMI,
DOMINI

M. PETRI JAE-

NICHILLI

GYMNASII THORUN. RECTORIS
OPTIME MERITI,

ET

VIRGINIS

SEXUS SVI VIRTVTIBVS ORNATISSIMÆ

CHRISTINÆ

CIVIS QVONDAM APVD NOS HONORATISSIMI

B. DN. JOHANNIS

GRANDAU,
RELICTÆ FILIAE

CONCINNATUS

LITERIS OPERANTIBUS

d. II MAII ANNO M. DCCIX.

THORUNII

Excellentissime Sponse,

Non potuit in nostris pectoribus tam frigide ex-
cipi illa *Tua* felicitas, qua Virgo ex omni virtu-
tum genere scitissima, quasi egregiorum in Pa-
laestra literaria laborum pretium felici auspicio *Tibi*
destinatur. Nimirum hoc unum erat necesse, ut clara
JAE NICHORUM Domus, Parente suo optimo or-
bata, utut splendore proprio qvam commendatissima,
novis taedis instauraretur, & inspem novam coelo ad-
spirante, denuo consurgeret. Poteris enim non de-
meminisse acerbi illius luctus, quo ex aestumatissimi
Parentis excessu immane quantum perculsus, ipse la-
crys dignissimum prosequaris, quamvis tamen ita,
ut cum Pericle propter domesticum grave alioqui vul-
nus, publico nihil detraetum testarere. Merito hinc solatia amplecte-
ris, quae huic vulneri radices altius agenti subinde ex voto medentur,
Virginem lectissimam aeterno nexu *Tuo* lateri adiungentia. Ut au-
tem omni gratulatione maius est, eam, quae ob singulares virtutes ac
summam morum concinnitatem elogium qvodque supergressa, *Tibi*
consortem esse selectam: ita votis apud coeleste Numen quaerimus,
ut felicitatem hanc solidam, diurnam quoque ac sine fine peren-
nantem esse iubeat. Coeterum vive felix seculis, quae mereris: au-
geat supremus felicitatem quam occupas: augeat honores, quibus
dignissimus es, atque tot aetati *Tuae* annos, tot Virtuti faustos suc-
cessus addat, quot benevolentia singularis symbolis *Te* nobis ma-
xime commendasti.

Dabant Calend.
Maii ccccix.

*Hac vota concipiunt
devinctissimi
Supremae Curiae
Auditores.*

POST

POST NUBILA PHOEBUS.

Praeclare dictum : post	Pallida nubila	Phœbus,
Oras Obscuras sic	Ortus sol	Orbis,
Suscitet ut Segetes, ut	Singula	Servet
Tristitia Tactis &	Tædia,	Tollat,
Noxia sed Nigrans si	Notus	Nimbos
Volvat, & hic Vivum sol	Vellet	Vultum,
Bacchantur Blandomox	Bellaque	Bili
Indicunt luctus.	In	Illud;
Lætantur, spargunt	Iustis	Læta,
Ast subito plorant,	Iustis	Aktis.
PETRUS IAENICH, cui Pia	Plebs Praeconia	Prabet,
His dabit assensus.	Hic	Hæsit.
Optimus Occubuit pater.	O dolor!	Orba
Eclaus. En plausus	Ejus mens	Ecce
Blandæ Blanditur:	Bona sint,	Beata,
Vestri Vinclathori;	Vos, opto,	Vigete,
Semper felices, vos	Servet Iova	Sacratus.

Sic grato animo accinebant
CLASSIS primæ Audi-
tores.

Terra

Terra refloescit viridis nunc tempore verno,
Et flores circum flumina fundit humus,
Graminei florent campi, nunc prata triumphant,
Et silvis redeunt arboribusque comæ.
Acris hyems periit cum nix liquefacta calore,
Auras in tenues solvit illa suas.
Quæ nobis rapuit violenter frigida bruma,
Tempore jam verno reddidit illa Deus.
Exultant homines & gestant gaudia fronte,
Lætitias hilares angulus omnis habet.
Lætitia ast major gaudentia pectora cingit,
Cum RECTOR celebrat suavia vincla Thori.
Quare grande caput sertis nunc cinge rotundis,
Tædas sume tuas, ac, Hymenae, veni.
Ut nova præsenti connubia numine firmes,
Sponsos condecores muneribusque bonis.
Virginitate fruens Viro pietate coruscat,
Moribus exornat, virgineosque choros.
Adsint conjugibus charis connubia fausta,
Principio mundi quæ Deus instituit,
Sponsa Sibyllinos annos attingat honesta,
Sponsus Nestoreos salvus & incolmis.
Vivite concordes optato lumine pleni,
De cœlo celso quod Deus ipse dabit.
Et nullus morbus viventia corpora turbet,
Sit semper vobis, hic & ubique bene.
Annis dotati, cœlestia scandite tandem
Tecta poli, Tædas impleat alma quies.

Excellentissimo Domino Rectori
gratulabundi de properabant

Secundæ Classis Auditores.